

[Holstein.]

hvilken staar hele det danske Folk og tillige hele Norden. Thi naar den danske Stat samtidig opretholder og tolererer Tilstande, som afgiver det gunstigst mulige Terræn for Stormløb imod og Underminering af Muren, saa bygger de private Bygmestre forgæves.

Nu efter 3 Aars Betænkning er den højtærede Statsminister naaet saa vidt, at han erklærer, at den højtærede Regering nok vil være med til særlige, økonomiske Hjælpeforanstaltninger for Sønderjylland, men afviser, som han siger, ansvarsløs Tale. Men der er ikke ført ansvarsløs Tale i det danske Folketing om Forholdene i Sønderjylland fra nogen Side, der er Sønderjyllands Talsmænd her, der er ikke derom ført anden ansvarsløs Tale end den Tale, den højtærede Statsminister holdt forleden Dag. Paa den ene Side gav han de sønderjyske Bønder selv Hovedskylden for de uholdbare økonomiske Tilstande dernede, og paa den anden Side gav han Oppositionen her i Tinget Skylden for disse Tilstandes Fortsættelse, fordi den modsætter sig Regeringens saakaldte Kriseforslag. Regeringen er sagesløs og dadelløs, Ansvaret er den sønderjyske Befolknings eget og den danske Rigsdagsoppositionens! Det var Kvintessensen af den højtærede Statsministers efter hans egen Mening ansvarsbevidste Tale.

Men de saakaldte Kriseforslag, som den højtærede Regering har lagt paa Tingets Bord, er — der er ikke en Landmand i Danmark, som ikke ser det, naar han tænker sig om — aldeles ikke Hjælpeforanstaltninger, men en eneste skamløs Affærdigelse af hele den danske Landbostands rimelige og billige Krav og af den sønderjyske Landbostands og de frie sønderjyske Erhvervs Ønskemaal og Henstillinger. Hvis dette skal være den højtærede Regerings eneste Bidrag, efter at Forholdene i 3 Aar har udviklet sig, som de har i Sønderjylland, efter at den højtærede Statsminister fra denne Talerstol Gang efter Gang i den forløbne Tid er blevet mindet om, at det er uholdbare Tilstande, hvis det er Bidraget, saa er saa sandelig ikke Ansvaret, det nationalpolitiske, det statspolitiske og det økonomiske Ansvar. Sønderjydernes eget og den danske Rigsdagsoppositionens, men saa er det først og sidst Regeringens.

Hvis *det* er al den Forstaaelse og Velvilje, der kan regnes med fra den højtærede Regering og fra Regeringspartiernes Side, som har faaet Udtryk i den Tale, Statsministeren holdt, saa vil ogsaa jeg

foretrække, at det Udvalg, som er foreslaaet af de Konservative, bliver nedsat og kommer til at arbejde, for saa er der dog en lille Mulighed for, at der kan naas noget, som i hvert Fald betyder *noget*. Men hvis vi skal slaa os til Taals med den Tale, den højtærede Statsminister holdt, hvis det er Regeringens og Regeringspartiernes eneste Bidrag, saa er deres Bidrag intet som helst værd.

Jeg vil derpaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. A. Svensson, at naar han søger at lægge Ansvaret for Tilstandens Opretholdelse i Sønderjylland over paa Venstre, hvis Venstre ikke gaar med til det her foreslaaede Udvalgs Nedsættelse, saa er han ganske fejlagtigt afmarcheret. Thi til Løsning af dette Udvalgs første Opgave, den, som er angivet i Lovforslagets § 2, 1ste Stykke, nemlig at foreslaa foreløbige Foranstaltninger til Forebyggelse af de overhaandtagende Akkorder og Tvangsauktioner — og jeg indrømmer, at det er den første Opgave —, behøver man saa sandelig ikke dette 13 Mands Udvalg. Regeringen kan og Regeringen skal have Hovedansvaret for, at den ikke straks og omgaaende har fremsat Forslag om, at saadanne foreløbige Foranstaltninger foretages. Det skal det ærede Medlem ikke lægge Ansvaret paa Venstre for; saa megen Retfærdigheds- og Billighedssans vil jeg dog tro, der er hos det ærede Medlem; skønt hans Had til Venstre er ubegrænset, vil jeg dog mene, at han, naar han tænker sig om, vil se, at fordi vi i Venstre er principielle Modstandere af dette Udvalgs Nedsættelse, skal Venstre dog ikke have Ansvaret for, at saadanne foreløbige Foranstaltninger ikke er blevet gennemført.

Hvad Udvalgets anden Opgave angaar, Hovedopgaven, nemlig at fremsætte Forslag til Foranstaltninger tilsigtende en almindelig Sanering af de sønderjyske Landsdele, vil jeg sige og gentage, hvad jeg allerede har sagt, at dette Udvalg i sin Sammensætning er saa uheldigt som muligt netop til dette Formaalets Virkeliggørelse. Dertil var det meget bedre at faa et lille Udvalg af sønderjyske sagkyndige, upartiske sagkyndige, som virkelig ved Besked om Forholdene dernede, end en Repræsentation for Industri, Haandværk, Handel og Landbrug fra det gamle Land heroppe foruden Rigsdagsmænd, hvorved man vilde faa et 13 Mands Udvalg af forsagte ubesluttsomme, raadville Mennesker, der som det første, de vilde gøre, vilde skrive til Administrationen og bede den skaffe Op-